

Одредба кривичног закона може имати повратно дејство само ако је блажа за учиниоца кривичног дела. Полазећи од овог опредељења Устава, Кривични законик предвиђа да се на учиниоца кривичног дела примењује закон који је важио у време извршења кривичног дела, али, ако је после извршења кривичног дела закон измењен, једном или више пута, примениће се закон који је најблажи за учиниоца.

5. Законитост управе.

Појединачни акти и радње државних органа, организација којима су поверена јавна овлашћења, органа аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе морају бити засновани на закону.

Законитост коначних појединачних аката којима се одлучује о праву, обавези или на закону заснованом интересу подлеже преиспитивању пред судом у управном спору, ако у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита.

6. Језик поступка.

Свако има право да користи свој језик у поступку пред судом, другим државним органом или организацијом која врши јавна овлашћења, када се решава о његовом праву или обавези.

Незнање језика на коме се поступак води не сме бити сметња за остваривање и заштиту људских и мањинских права.

7. Ванредно стање.

Када јавна опасност угрожава опстанак државе или грађана, Народна скупштина, већином гласова свих народних посланика, проглашава ванредно стање.

Закон о одбрани дефинише ванредно стање као стање јавне опасности у којем је угрожен опстанак државе или грађана, а последица је војних или невојних изазова, ризика и претњи безбедности. Народна скупштина доноси одлуку о проглашењу ванредног стања када на основу заједничког предлога председника Републике и Владе утврди да су за то испуњени услови. Заједнички предлог председника Републике и Владе за проглашење ванредног стања утврђује се на основу процене ризика и претњи по безбедност Републике Србије и њених грађана. Та процена, коју министар одбране истовремено доставља председнику Републике и председнику Владе, садржи оцену угрожености и последице које су услед тога наступиле или могу наступити.

Проглашење ванредног стања може се предложити и на делу територије Републике Србије. Одлуком о проглашењу ванредног стања утврђује се подручје Републике Србије на којем се проглашава ванредно стање, ако се оно проглашава на делу угрожене територије Републике Србије.

Када престану услови због којих је проглашено ванредно стање, председник Републике и председник Владе подносе Народној скупштини предлог за доношење одлуке о укидању ванредног стања.

Одлука о ванредном стању важи најдуже 90 дана. По истеку овог рока, Народна скупштина одлуку о ванредном стању може продужити за још 90 дана, већином од укупног броја народних посланика.

За време ванредног стања, Народна скупштина се састаје без посебног позива и не може бити распуштена.

Проглашавајући ванредно стање, Народна скупштина може прописати мере којима се одступа од Уставом зајемчених људских и мањинских права.